

SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM
TÖRTÉNELEMTUDOMÁNYI DOKTORI ISKOLA
MODERNKOR PROGRAM

DOKTORI ÉRTEKEZÉS

TÉZISFÜZET

KÖZÖSSÉG ÉS AUTENTICITÁS:
A KORTÁRS MAGYAR NÉPTÁNCOS REVIVAL MOZGALOM VIZSGÁLATA

Doktorjelölt: Székely Anna

Témavezető: Dr. habil. Varga Sándor, egyetemi adjunktus

SZEGED

2024

1. Témamegjelölés, hipotézisek

Doktori disszertációmban a kortárs néptáncos közösség és az autenticitás fogalmához kapcsolódó nézeteket és gyakorlatokat vizsgáltam. A kutatás 2013 és 2021 között változó intenzitással, a csoporthoz kapcsolódó több helyszínen és szintéren zajlott. A vizsgált közösséget városi táncházakban, folkkocsmákban, népművészeti fesztiválokon és rendezvényeken tanulmányoztam a résztvevő megfigyelés módszerével. Klasszikus néprajzi terepkutatást Budapesten a „*Tedd ki a pontot!*” Nemzetközi legényesversenyen, a „*Fordulj egyet előttem!*” Nemzetközi párostáncversenyen, valamint egy erdélyi, a *Mezőségi néptánc- és népzene-táborban* végeztem több alkalommal, ahol interjúkat, feljegyzéseket, videó- és fényképfelvételeket készítettem a résztvevőkkel, szervezőkkel. A vizsgálatot kiegészítettem az interneten történő terepkutatással is, melynek során online kérdőíves felméréseket használtam. A kérdéskör vizsgálatát kiterjesztettem a csoporthoz köthető *mémoldalak* bejegyzéseinek elemzésével, emiatt a közösségi média felületen digitális adatgyűjtést végeztem.

Az értekezés során a kortárs *néptáncos közösség* és a revival néptánc jellemzőit elemeztem, különös tekintettel a csoportot meghatározó autentikus és hiteles fogalmakra. Ezek jelentése a közösség különféle szinterein a több-szinterű etnográfia módszerével került vizsgálatra.

A kutatás két hipotézisből indult ki. A vizsgálat elsőként feltételezte, hogy a néptáncos közösség szerveződése, működése és tánc kultúrája alapján külön kulturális csoportként határozható meg, melynek bizonyítására a szubkultúra-kutatás és a táncantropológiai megközelítést alkalmazta. A második hipotézis szerint az autenticitás fogalom két alaptényezője a 20. század során rögzített néptáncgyűjtések és a hagyományba beleszületett, paraszti származású előadók, az ún. „adatközlők”. A kutatás az autentikus és hiteles fogalmak mellett a kortárs néptáncosok gyakorlatait és jellemzőit vizsgálta.

A dolgozat témája és hipotéziseinek bemutatása után a vizsgált csoportot jellemző *revival, mozgalom* és *közösség* fogalmak kerültek tisztázására.

2. Módszertan

A kortárs jelenségek vizsgálatához a több-szinterű etnográfia módszerét alkalmaztam, amely lehetőséget nyújtott a közösség és az autenticitás fogalmainak megismerésére a csoporthoz köthető különböző szintereken. Néprajzi terepmunkáim során a megfigyelés, résztvevő megfigyelés, interjúkészítés, fotó- és videókészítés, kérdőíves felmérés módszerét

használtam. A csoport vizsgálatát az online térben történő adatgyűjtéssel egészítettem ki. Az elemzéshez másodlagos forrásokat, vagyis ismeretterjesztő írásokat, valamint podcast adásokat is használtam.

A kutatástörténeti áttekintésben a táncház- és néptáncmozgalomról szóló szakirodalmi írásokat mutattam be, majd külön fejezetben tárgyaltam a mozgalom személyes történetét tárgyaló, a csoport kulcsfiguráival készített interjúköteteket, élménybeszámolókat tartalmazó írásokat.

3. Értelmezési keret

A dolgozat értelmezési keretét tárgyaló fejezetben a hipotézisek bizonyításához használt elméleti megközelítések kerültek ismertetésre. A vizsgált csoport jellemzőinek definiálására Jan Assmann kulturális emlékezetéről szóló munkája, valamint a hideg és meleg emlékezet fogalmak alkalmazása adott elméleti alapot. A néptáncosok esetében a múltra való visszacsatolás a választott tevékenység formájában történik. A néptáncgyűjtések rekonstrukciója által a múlt „befagyasztott” állapota, hideg emlékezete őrződik meg, míg az „adatközlőkkel” való kapcsolat, a hagyományok személyes és közvetlen átélésével a forró emlékezet teremtődik meg. Ehhez szorosan kapcsolódik Erik Cohen és Scott A. Cohen hűvös (tudományos) és heves (társadalmi) hitelesítési folyamata, a múlthoz való kötődés és a reflexív előadással kapcsolatban Andriy Nahachewsky írása, valamint Tamara Livingston a revival mozgalmakkal kapcsolatos megállapításai, amely az „informátorokra” (adatközlőkre), történelmi forrásokra, felvételekre és hagyományokra való hivatkozást tárgyalja. A közösség és a néptánc kapcsolatát a táncantropológia aspektusából vizsgáltam, vagyis a táncos gyakorlat csoportban elfoglalt helyét és szimbolikus szerepét elemeztem. Az autenticitás fogalmának definiálására a néprajzi, majd színpadi hitelesség, valamint a turisztikai szempont figyelembevételét tartottam szükségesnek vizsgálatban szereplő szinterek alapján. Ezután hipotéziseim történeti alapját, a néptáncos revival mozgalom kialakulását, elterjedését és közösségé formálódását ismertettem. Bemutattam Martin György és Timár Sándor alkalmazott táncfolklorisztikai munkásságát, a kutatás és a mozgalom kapcsolatát, valamint az „adatközlők” korabeli szerepét. Majd a mozgalom szélesedésének sarokpontjait és a közösségként való értelmezését érintettem.

4. Összegzés

A dolgozat első leíró rész a kortárs néptáncos közösség és a revival néptánc jellemzőinek ismertetését foglalja össze. A szubkultúra-kutatás elméletei alapján a néptáncos közösség került meghatározásra, mely a revival mozgalmakra jellemzően nem egy területileg jól körülhatárolható, hanem változó összetételű, számú és részvételű tagokból álló csoportot foglal magába. A közösség tagjai két nagyobb egységre, a néptáncot életmódként és szabadidős tevékenységként végzőkre osztható. Jellemző rájuk a néptánc, népi kultúra szeretete, megőrzése, terjesztése és a városi kultúrába való adaptálása. A néptáncosok szubkulturális tőkéjébe sajátos szóhasználat, öltözködés, mozgás, viselkedésmód és speciális lexikális tudás tartozik. Utóbbi részben a 20. századi néprajzi- és néptánc kutatás eredményeiből, valamint a csoport vezető rétegének személyes gyűjtési és táncos tapasztalataiból táplálkozó történetekből származik. A revival néptáncnak és városi tánc házas gyakorlatának a táncfolklorisztikai adatok nyújtanak kiindulópontot.

Az értekezés második leíró részében az autenticitás-konceptiót meghatározó két tényező, azaz a 20. századi néptáncgyűjtések és az „adatközlők” ismertetése következett. Mindkét elemről egy rövid néprajzi szempontú összefoglalót végeztem, majd a néptáncmozgalomban betöltött szerepükről tettem említést. A fejezetben az ún. „kultikus néptáncfilmek”, a „sztáradatközlők”, valamint a mozgalomban megfigyelhető mester és tanítvány viszony is bemutatásra került.

A dolgozat utolsó, harmadik részében az autenticitás jelentését és meglétét a budapesti néptáncversenyen és táborban végzett terepkutatásaim eredményével mutattam be. Az elemzéshez használt adatokat a kiszállások alkalmával készített interjúk, a közösségi médiában megosztott kérdőív, az online térben gyűjtött adatok, valamint a releváns írások és szakirodalmak adták. A versenykategóriák között a *hiteles előadó*, *egyéni megformáló*, *újraalkotó* díjak szerepeltek. Következtetéseim szerint a verseny esetében egy adott hivatkozási ponthoz, vagyis a néptáncgyűjtéshez, és a felvételen szereplő táncoshoz mérten ítélik meg a hiteles versenyzőt. A jelentkezőnek azonban nemcsak a kiadott táncfolyamatot, hanem saját előadóművészeti képességeit is be kell mutatni, vagyis művészileg is hitelesnek kell lennie. A bírálók a néptáncfilmhez viszonyítva, valamint előzetesen átélt élményeik, saját gyakorlati táncos tapasztalataik alapján véleményezik a versenyzők teljesítményét. A jelentkezők számára az autentikus fogalma egy nagyobb kategóriát jelent, melybe több tényező, pl. a „hagyományos életmód” követése, azon belül az állattartás, a mezőgazdasági munka, ének, tánc is beletartozik.

A hitelesség számukra a mozgásanyaghoz való hűséget, annak reprodukálását, előadását jelenti, miközben saját egyéniségükön keresztül is igyekeznek megmutatni egy adott táncot.

A néptánc tábor esetében a közösség tagjainak lehetőségük van „testközelből” és gyakorlatban megismerni a mezőségi hagyományos tánc-, zene- és énekkultúrát. Az autenticitás élményszerűen hat az odalátogató, többségében magyarországi néptáncosra. A tábor a környékbeli „adatközlők” meghívásával és aktív részvételükkel az autentikus mezőségi kultúra megőrzésének, fennmaradásának és továbbadásának képzetét igyekszik biztosítani a közvetlen tapasztalás, tanulás és élményszerzés által. A táborozóknak lehetőségük van kapcsolatba lépni az általuk nagyra becsült és tisztelt idősekkel, a közös táncolás és éneklés során egy szorosabb érzelmi kötődés alakul ki bennük a helyi emberek és a kultúra iránt. Az „adatközlők” táncos bemutatóját videón is megörökítik, annak érdekében, hogy újabb figurákat, motívumokat „lessenek el” az idős, tapasztalt generációtól. A tánc tanulása a tábor keretében informális és formális módon zajlik. Utóbbi esetén a tánc tanárok célja, hogy egy táncélménnyel gazdagodjanak a táborozók, vagyis az általuk választott néptáncot saját kedvük és hangulatuk szerint alkossák, mellyel a tanulók számára élményközelivé válik a táncalkotás. A szervezett oktatás esetében a hitelesség alapja a néptáncfelvétel, valamint az oktatók interpretációja. A tábori tánc házakban a résztvevőknek lehetőségük van a nap közben tanultak gyakorlására, a közösségi táncolás során új mozdulatok, figurák elérésre. Következtetésem szerint a néptánc tábor folklorisztikai célpontként értelmezhető. Az „adatközlők” előadása a folklór színre vitelének jelenségeként értelmezhető, amellyel az előadás autenticusságát tapasztalhatják meg a nézők. Ekkor az egész kultúra nem, csupán annak egy szelete, kiállított része szervezett módon ismerhető meg. A közös érdeklődés, az aktív cselekvés, táncolás, egyhetes együttlét és átélt élmények erősítik a néptáncosok közösségi kohézióját.

5. Konklúziók

A doktori kutatás eredményei az alábbi konklúziókban foglalhatók össze:

1. A kortárs néptáncmozgalom egy sajátos csoportkultúraként értelmezhető, a szubkultúrákra jellemző sajátosságok a néptáncos közösségben is fellelhetőek. A vizsgált csoport szemléletmódját a tradicionális értékek határozzák meg, a néptáncolást hagyományőrző tevékenységként művelik. A tagok szubkulturális tőkéjébe sajátos szóhasználat (a közösséget, szereplőit és jelenségeit jelölő szavak), öltözködési stílus, mozgásforma, valamint lexikális tudás és viselkedésmód is beletartozik. A csoporthoz való elköteleződést az egyének szociális hálójára és szabadidő-eltöltésének módja mutatja.

Különállóságát a speciális kommunikációs csatornák, online platformok, rendezvények és kulturális termékek jelzik. A csoporthoz való csatlakozás és elválás önkéntes, a tagok a közösségi alkalmakon sajátítják el és azonosulnak a tánc házasokra jellemző szemléletmóddal, jegyekkel. A néptáncos közösség a tánchoz való hozzáállásuk, a tánc gyakorlása és a különböző táncos alkalmakba való bevonódás alapján két nagyobb egységre tagolható. Elkülöníthető a néptáncot életmódként, életformaként, valamint hobbiként és választott szabadidős tevékenységként végzők csoportja. A tagok különbséget tesznek az amatőr *néptáncos*, *tánc házas*, valamint a *hivatásos táncos*, *néptáncművész*, *koreográfus*, *néptáncoktató* tagok, vagyis a *néptáncos szakma* képviselői között.

2. A néptáncos közösségen belüli autenticitás-koncepciót két tényező határozza meg: az archívumokban található néptáncgyűjtések, valamint bizonyos falusi származású csoportok, egyének, az ún. „adatközlők”. A revival mozgalomra jellemző, hogy repertoárját, stílusjegyeit, tevékenységét és közösségi gyakorlatainak megfogalmazása során történeti forrásokra, felvételekre, valamint informátorokra támaszkodik. A 20. század folyamán a néptánc kutatás célja elsősorban a tradicionális táncok gyűjtése, rendszerezése, osztályozása volt. A kutatási adatok objektív autentikussággal rendelkeznek, mivel a gyűjtés és rögzítés módja néprajzilag hitelesen történt. Az így kapott eredmények nyújtottak alapot a hagyományos népi kultúra elemeinek (tánc, zene, ének) revitalizációjához, meghatározták a tánc ház városi kultúrába való adaptálását. A közösség a néptáncfilmeket fontos forrásoknak tekintik a mozgás elsajátítására, a kiemelkedő táncos egyéniségek stílusának és a lokális hagyományok megismerésére (pl. viselet, női-férfi szerepek). Egyes felvételek körül kultusz alakult ki a csoport érdeklődésének köszönhetően. Az autenticitás-koncepció második komponenseként a csoportnyelvben „adatközlőknek” nevezett, a saját hagyományába belenevelődött falusi származású személyek tekinthetők. A mozgalom tagjai az általában idős előadókkal különféle tánc ház rendezvényeken találkozhatnak. A velük való személyes, közvetlen és interszubjektív élmények miatt az „adatközlőket” autentikusnak, táncolási módjukat hitelesnek tekinti a közösség.
3. A doktori kutatásban két olyan terepen vizsgáltam az autentikusság és hitelesség kérdéskörét, ahol mindkét elem szervesen része a néptáncos rendezvénynek. Egyik egy budapesti néptáncverseny, másik helyszín pedig egy erdélyi néptánc tábor volt. A versenyzőket a kiadott néptáncgyűjtéshez, táncoshoz mérten, valamint táncos előadóművészeti képességükhöz viszonyítva értékeli egy arra kijelölt szakemberekből

álló zsűri. A tánc filmről való elsajátítása alapkészséget jelent a mozgásban, melyet a tehetségesebb táncosok tovább tudnak fejleszteni. A hiteles előadás formahű és önkifejező, vagyis a revival táncos saját egyénisége a forrásból táplálkozva mutatkozik meg. A közösség autentikusnak a 20. század folyamán Martin György és további táncfolkloristák által gyűjtött archív anyagokat, hitelesnek pedig művészi értelemben az előadói készséget tekinti.

A néptánc-tábor esetén a résztvevőknek lehetőségük van szervezett keretek között találkozni a hagyományos népi kultúra képviselőivel, megismerni az Erdélyi Mezőség kulturális értékeit. A környékbeli településekről érkező „adatközlők” a táborig népdal- és néptáncbemutatókon specialistákként vesznek részt, tevékenységükkel a helyi kulturális elemeket reprezentálják. A színre vitt autentikusság által a táborozók a helyi hagyományos kultúrát szervezett formában tapasztalják meg, a rendezvény programjához tartozó néprajzi előadások során a terület történelmét, hagyományos népi kultúráját a néprajzos szakemberek tolmácsolásával ismerhetik meg. A táborban szerzett élményekkel közelebb kerülnek az elsajátítani, őrizni kívánt népi kultúrához.

4. Az autentikus és hiteles fogalmak meghatározzák a vizsgált közösség működését, tevékenységét, gondolkodásmódját. Újradefiniálásának célja a csoport határainak kijelölése, a tagok elkötelezettségének bizonyítása.

6. Kitekintés

Disszertációmban a néptáncos közösség és az autenticitás fogalomhoz kapcsolódó nézetek, gyakorlatok kerültek elemzésre. Reményeim szerint munkám segítséget nyújt a mai néptáncmozgalom szemléletmódjának, motivációinak és tevékenységének alaposabb megismerésére. A vizsgálat folytatását több terepre is tervezem kiterjeszteni. A későbbiekben a színpadi néptáncmozgalom jelenségeit interdiszciplináris megközelítésekkel vizsgálom. Különböző csoportokban szeretném elemezni a néptánc színpadi adaptációjának folyamatát, módszereit, a folklórgyűjtések és mai kutatási eredmények, társadalmi gyűjtők anyagainak felhasználási módjait, a rekonstrukció mikéntjét és a reprezentáció célját. Az „autentikus” és modern elemek meglétét és megítélését szintén fontosnak tartom felmérni és értelmezni a néptánc és a népzene vonatkozásában. Érdekesnek tartom a népi kultúra, néptánc és a hagyományörzés szerepét vizsgálni a vidéki kisebb-nagyobb városok, települések kulturális életében. A tervezett kutatás a revival amatőr együttesek mellett a hagyományörző csoportok tevékenységét, repertoárját is tanulmányozná. A vizsgálat a színpadi néptánc-kultúrának

mozgalomra gyakorolt hatásainak, a budapesti és vidéki táncházak rendszerének, szokásainak megismerésével kíván hozzájárulni a revival mozgalom kutatástörténetéhez.

7. A témában megjelent publikációk

- 2015 Az autentikusság és hitelesség kérdésének vizsgálata három magyarországi néptáncverseny kapcsán. In Simon András (szerk.): *DiákKörKép 2. Tudományos diákköri írások a néprajz szegedi műhelyéből*. Szeged. 26–46.
- 2016 Az „adatközlők” szerepe az erdélyi népzene- és néptánc táborokban. In Bolvári-Takács Gábor – Németh András – Perger Gábor (szerk.): *Tánc és társadalom: V. Tánc tudományi Konferencia a Magyar Táncművészeti Főiskolán 2015. november 13-14.* Magyar Táncművészeti Főiskola. 181–189.
- 2017 Erdélyi táncos-zenész adatközlők „testközelből”. In Glässer Norbert – Takács Gergely (szerk.): *DiákKörKép 3. Tudományos diákköri írások a néprajz szegedi műhelyéből*. Szeged. 51–74.
- 2019 A visszacsatoló interjú módszere a tánc kutatásban. *Ethnographia* 130 (3): 486–498.
- 2020 Bonchidai román férfitáncok egy néptáncversenyen. In Pál-Kovács Dóra – Szőnyi Vivien (szerk.): *A mozgás misztériuma – Tanulmányok Fügedi János tiszteletére*. Budapest: L'Harmattan Kiadó. 134–151.
- 2021a #legényesezzotthon: A magyar néptáncos közösség a koronavírus-járvány idején. *Tabula Online* 2021. 22 (1).
- 2021b Dance Knowledge in the Current Hungarian Folk Dance Revival. In Apjok Vivien – Povedák Kinga – Szőnyi Vivien – Varga Sándor (szerk.): *Dance, Age and Politics. Proceedings of the 30th Symposium of the ICTM Study Group on Ethnochoreology*. Szeged, Budapest: SZTE BTK Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék, BTK Zenetudományi Intézet, Magyar Etnokoreológiai Társaság. 431–436.
- 2022 Dance transmission through an archive film in the Hungarian folk dance revival movement. In Anne von Bibra Wharton – Dalia Urbanavičienė (szerk.): *Dance and economy, dance transmission. Proceedings of the 31th Symposium of the ICTM Study Group on Ethnochoreology*. Vilnius, Litvánia: ICTM Study Group on Ethnochoreology, Lithuanian Academy of Music and Theatre. 298–309.
- 2023 A magyar néptáncos közösség és a revival néptánc. *A tánc kultúra antropológiája. Konferenciakötet: A 2023. évi debreceni táncantropológiai konferenciák előadásai*. Debrecen: Csokonai Színház. 329–349.
- 2024 A tánc házmozgalom és a hagyományos népi kultúra találkozása. In Korom Alexandra – Székely Anna (szerk.): *Tánc kutató Doktoranduszok IV. Országos Konferenciája, Hagyományok Háza, Budapest, 2022. október 14.* Etnokoreológiai Szemle, II. Magyar Etnokoreológiai Társaság. Budapest

8. A témában tartott tudományos előadások

2014. november 22: *Connections among Dancers: Hungarian Folk Dance Camps in Transylvania*, Choremundus Symposium: Local Dance as Knowledge, Practice and Heritage, MTA BTK Zenetudományi Intézet, Budapest

2015. április 15: *Az autentikusság kérdése a néptáncversenyek kapcsán*, Módszertani napok Szegeden: Néptánc – Az elmélet és a gyakorlat kapcsolata, Magyar Etnokoreológiai Társaság, Szent-Györgyi Albert Agóra, Szegedi Tudományegyetem Bölcsész-és Társadalomtudományi Kar Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék, Szeged

2015. november 14: *Az „adatközlők” szerepe az erdélyi népzene és néptánc táborokban*, Tánc és Társadalom – V. Tánc tudományi Konferencia, Magyar Táncművészeti Főiskola, Budapest

2015. november 24: *The question of authenticity in three Hungarian folk dance competitions*, Choremundus Symposium: Contemporary Approaches in Dance Anthropology – Symposium of Dance Researchers and Choremundus Students, MTA BTK Zenetudományi Intézet, Budapest

2016. május 29: *Evaluation Processes of Three Hungarian Folk Dance Competitions. The Question of Authenticity*, Current Projects and Methods in Hungarian and Austrian Ethnomusicology – A Focus on Young Researchers, MTA BTK Zenetudományi Intézet, Budapest

2016. június 10: *Sztár-adatközlők testközelből. Az erdélyi adatközlők szerepe a tánc házmozgalomban*, Néptánc a médiában, Skanzen: Szabadtéri Néprajzi Múzeum, Szentendre

2016. november 5: *Találkozás az „archív néikkel”*, Magyar Kulturális Antropológiai Társaság „The Anthropology of Encounters – A találkozások antropológiája” SZTE BTK, Szeged

2018. augusztus 3: *The Notion of Dance Knowledge in the Current Hungarian Folk Dance Subculture*, ICTM (International Council of Traditional Music) Etnokoreológiai Munkacsoportjának szimpóziuma, Magyar Etnokoreológiai Társaság, SZTE BTK Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék, MTA BTK Zenetudományi Intézet, Szeged

2018. november 10: *Forráskritika a tánc kutatásban*, Tánckutató Doktoranduszok III. Országos Konferenciája, Magyar Táncművészeti Egyetem, Budapest

2019. november 16: *Reaching for authenticity in the Hungarian revival movement*. LEAP DANCE SYMPOSIUM: Dancing Heritage, Tracing Lineage University of Otago, School of Performing Arts, Új-Zéland

2021. június 25: *Folk Dance and Music Camps in Transylvania as a Subject for Anthropological Research in Dance*. American Hungarian Educators Association 45th Annual Conference

2021. július 17: *Dance transmission through an archive film in the Hungarian folk dance revival movement*, 31st Symposium of the ICTM Study Group on Ethnochoreology, Online

2022. április 30: *#onlinefieldwork – táncos közösségek a pandémia idején* (társelőadó: Korom Alexandra). Tanszéki hagyományok és változó világok. Néprajz és antropológia szakos hallgatók konferenciája, SZTE BTK Néprajzi és Kulturális Antropológiai Tanszék, Szeged

2022. május 6: *Tánc házas közösség a digitális térben a koronavírus-járvány idején*, VIII. Nemzetközi Tánc tudományi Konferencia: Tánc a változó világban, Magyar Táncművészeti Egyetem, Budapest

2022. április 8: *Hungarian Revival Folk Dancers During the Coronavirus Epidemic Through the Meme #legényesezzotthon*, American Hungarian Educators Association 46th Annual Conference, Online

2022. augusztus 5: *Redefinition, (self)exclusion, and transgression on the dance floor: research in response to current events on Hungarian and related topics – panel: Hungarian revival folk dancers during the coronavirus epidemic*, 32nd Symposium of the ICTM Study Group on Ethnochoreology, Brezice, Szlovénia

2022. október 14: *A tánc házmozgalom és a hagyományos népi kultúra találkozása*. Tánc kutató Doktoranduszok IV. Országos Konferenciája, Hagyományok Háza, Budapest

2023. május 23: *The Hungarian revival movement's encounter with traditional folk culture*. Tánc ház 50 – A magyarországi tánc házmozgalom fél évszázada. Zenetudományi Intézet, Budapest

2023. május 25: *Research and movement*, Transmission Methods for Traditional Dance Culture – The Hungarian Dance House Model, Skanzen: Szabadtéri Néprajzi Múzeum, Szentendre

2023. június 1: *A magyar néptáncos közösség és a revival néptánc*, A tradicionális tánc kultúra antropológiája, Csokonai Színház, Debrecen

2023. december 1: *A néptánc kutatás és a revival mozgalom*, Évfordulók a Zenetudományi Intézetben, HUN-REN BTK Zenetudományi Intézet, Budapest